

[Glistrup]

af med dem, for det er såmænd alligevel at putte en teskefuld olie ind i noget, der i forvejen er flammende bål, hvor de nu måtte være, om det er i Teheran eller andre af de steder, som hr. Niels Helveg Petersen talte om.

Men der er en fare ved denne fremgangsmåde, så længe vi har § 6 stående i lovgivningen, for når man opsporer eller formoder, at der er danske våben indblandet i kampe i Beirut, i Angola, eller hvor man nu måtte slås henne i verden, så kan man med rette komme herop og sige, at den danske regering ikke er neutral. Derimod er vi totalt fri for de storpolistiske dømonsnyer, som hr. Niels Helveg Petersen manede frem, hvis vi bare får ophævet denne forbirede § 6, for så kan den danske regering ganske roligt sige: ja men som dansk lovgivning er, har vi ingen indflydelse på dette her, på samme måde som vi lykkeligvis, når nogen ud fra den ene eller anden politiske opfattelse kritiserer et regime i et fremmed land, kan henvise til, at det, som dansk lovgivning er, ikke er regeringen, der har nogen indflydelse på, hvad man skriver i aviserne, hvad enten de hedder Danske Tidende, Berlingske Tidende, eller hvad de måtte hedde. Præcis den samme betragtning gør sig gældende på dette område og taler meget stærkt for at ophæve § 6.

For den liberale løsning taler også det, som hr. Erlendsson så kraftigt understregede, og som blev accentueret også af fru Mimi Jakobsen, nemlig at man simpelt hen ikke kan tillæggelægge en produktion under nutidens forhold baseret på, at man skal rende op i et ministerium og håbe på, at embedsmændene er i deres gode lune. Det samme gælder, når man skal ændre noget på grund af den tekniske udvikling, så man nu skal have en lidt anden formgivning, en lidt anden teknisk facon og model, hvor man skal vente 2, 3 eller 4 år, hvor lang tid det nu kan tage at forhandle frem og tilbage, og er der et eller andet brændbart, som tilfældigvis har været kritiseret i en leder i forgårs i Land og Folk eller i Information, får man at vide, at man ikke kan få tilladelse til ditten og daten, som man har lavet alverdens forberedelser til. Sådan kan man simpelt hen ikke drive forretning. Mens det i hvert tilfælde i fjerne fortider var nogenlunde klart, hvad der var våben, er det jo nu om dage totalt umuligt at foretage den nærmere afgrænsning: i den

totale krigs tid er i og for sig alt at betragte som våben i større eller mindre forstand, om det er gummistøvler eller beskøjter, eller hvor man skal drage grænserne, f.eks. skibsskrog, som man har haft problemer med oppe i Frederikshavn, radioer, der både kan anvendes i fredstid og krigstid, og som Bravour Radio har haft alle disse problemer med. Det er simpelt hen således, at det er et forældet kriterium, man benytter i den bestående lov – og dér er jeg enig med hr. Niels Helveg Petersen, når han er enig med mig i, at vi ikke kan benytte den bestående lov – men det er ikke bare, fordi den er fra 1930'erne, men simpelt hen fordi forholdene nu har udviklet sig derhen, at der ikke kan opbygges en lov, hvor man giver klare kriterier for, hvad der er våben, og hvad der ikke er våben. Derfor må vi se i øjnene, at folk, der har villet virke samfundsnyttigt, der har villet gøre det, som vi har allermest behov for her i Danmark, nemlig at få noget valuta hjem i kassen, meget vel kan komme til at vandre Weibels vej: 8 års ubetinget fængsel. Det er simpelt hen det, som enhver, der grundlægger en erhvervsvirksomhed i Danmark, må spille på, for man kan jo aldrig vide, om en eller anden embedsmandsfortolkning vil komme til at gå ud på, at det, man lavede, pludselig blev betegnet som våben, og derfor kom man ind under hele denne række af paragraffer, hvoraf § 6 i våbenloven er en af grundhjørnestenene, som man kan komme til at falde for.

Man har ironiseret meget over, at våbnene kunne havne nogle steder, hvor man ikke brød sig om at våbnene kom hen; det har bl. a. hr. Honoré været inde på, og han havde jo følgeskab af fru Alice Hedegaard og hr. Tyroll. Det gælder imidlertid med eller uden § 6: vi må simpelt hen se i øjnene, at når der er en våbeneksport eller en eksport af hvad som helst, om det er mariekiks eller andet, så ved vi ikke, hvor de pågældende ting havner, og derfor er det faktisk hyklerisk, når man vil indlægge destinationsklausuler.

Derfor må konsekvenserne være det, som hr. Niels Helveg Petersen også udmaledede her fra denne talerstol, nemlig at når vi tillader, at vores våben kan eksporteres, kan de komme til at havne hvor som helst rundt omkring i den store onde verden.